

strække til eller ej, ganske ørkesløs; og naar man anfører det som et Argument imod at vedtage dette Lovforslag, er det fuldstændig urigtigt. Naar det konservative Folkeparti derefter skriver, at det gerne vil have, at Kriseværnsudvalget skal blive ved at arbejde og eventuelt gøre Indstillinger til Erhvervsministeren og Tingenes Finansudvalg om Tilskud, saa vil det altsaa sige, at de Konservative anerkender dette Lovforslags Princip: at der ikke herfra kan gives bestemte Regler, og saa bliver i Virkeligheden kun tilbage Spørgsmaalet om den bedst mulige Organisation af Tildelingen. Jeg tror ikke, det er den bedst mulige Organisation, at man skal gaa til begge Rigsdagens Finansudvalg for at forhandle om Tilskud i hvert enkelt Tilfælde, og jeg tror heller ikke, at det vil blive den bedst mulige Behandling, der faas paa den Maade. Maa jeg her gøre den lille Sidebemærkning, at man vil have lagt Mærke til, at baade det konservative Folkeparti og Venstre i deres Betænkning som Organer, der skal tages i Brug, nævner *Rigsdagens* Finansudvalg, medens Flertallet i sit Ændringsforslag paa det Punkt, hvor vi har ment at maatte paakalde Finansudvalget, kun har nævnt *Folketingets* Finansudvalg. Dette skyldes to Omstændigheder: for det første det rent praktiske, at det er meningsløst at skulle løbe fra det ene Udvalg til det andet, da det jo vilde forhale Sagerne, men det skyldes ogsaa den Omstændighed, at medens Folketingets Finansudvalg er en ganske naturlig Institution, knyttet til det Ting, som har grundlovsmæssig Ret til at have den afgørende Indflydelse paa vore Finanser, er Landstingets Finansudvalg som permanent Institution i Virkeligheden en parlamentarisk Uhyrlighed.

Naar det konservative Parti endelig taler om en generel Ordning, en Ordning, som gælder alle Industrigræne, saa tror jeg ikke, det vil lykkes at fremme Arbejdet for at faa Bestemmelser for samtlige Industrierhverv, der er ramt af Krisen, ved at gaa imod det Forsøg, der her gøres paa at komme nogle af dem til Hjælp. Men jeg forstaa af det sidste Ord i de Konservatives Betænkning, Ordet „Krisetold“, hvad Vej de ærede Medlemmer vil ud. Og jeg behøver ikke at sige, hvad vor Stilling er — det er sagt saa hyppigt — med Hensyn til at give Tilskud fra Statens Side, enten som her eller gennem Krisetold eller Importregulering, eller hvad Vej, der skulde gaas: Vi mener ikke, det bør ske, uden at Virksomhederne er underkastet den fuld-

komneste Kontrol, saaledes at det ogsaa, hvis det var Krisetold eller Importregulering, kunde sikres, at der ikke derigennem skabtes en Prisstigning, som Befolkningen skulde betale. Det er Betingelsen; og jeg har ikke Indtryk af, at de Konservative nogen Sinde er gaaet ind paa den Betingelse. Jeg beklager, at de Konservative har taget den Stilling, de har, og jeg nærer Haab om, naar nu Sagen kommer til Landstinget, at de Konservative der saa vil blive lidt fornuftigere end deres Kolleger hernede.

Jeg er derimod ikke forbavset over Venstrepartiets Stilling til Sagen. Venstre repræsenterer jo et Parti, som har Skyklapper paa, og som kun kan se lige ud paa Agrarinteresser, og som, skønt det kalder sig et *Samfundsparti*, evig og altid glemmer alle andre Samfundslag end Agrarerne. Hele Hovedspørgsmaalet for Venstre bliver derfor dette: Rammer vi Agrarerne ved et saadant Forslag? Men som jeg paapegede før: der er ikke Tale om, at Agrarerne paa nogen Maade bliver angrebet. Der er nævnt specielt fra Venstres Side, at dette Lovforslag vilde modvirke den Nedgang i Produktionsomkostningerne, som er en nødvendig Betingelse for, at større Dele af Industrien igen kan blive konkurrencedygtige. Jeg forstaaer ikke, hvorledes dette Forslag vil medføre det. Det, der sker nu, er, at der i Stedet for at blive betalt Arbejdsløshedsunderstøttelse bliver foretaget Arbejde. Ved Hjælp af det Tilskud, der er foreslaaet i Loven, vil Industrien tilmed være i Stand til at sætte sine Priser ned, saa at den bedre kan konkurrere med Ulandet, end den ellers vilde kunne, det færdige Produkts Pris vil blive nedsat. Deflationen vil snarere blive forøget end det modsatte, hvordan kan man saa komme med en Paastand som den, her fremsættes fra Venstres Side? Venstre er ogsaa inde paa et Spørgsmaal, som er fremhævet fra andre Partiers Side, at det kun er de mindre gode Virksomheder, der vil blive støttet. Jeg skal ikke gentage, hvad jeg udtalte før. Jeg tror, at Udvalget, som efter Diskussionen her i Tinget hurtigt er blevet klart nok oplyst om, at her ligger meget store Vanskeligheder, ikke nemt vil glemme at tage Hensyn til dette Spørgsmaal og derfor i det enkelte Tilfælde vil vaage over det.

Idet jeg endnu en Gang beklager, at de Konservative ikke har kunnet gaa med til Forslaget — i øvrigt kan jeg ikke forstaa, hvorfor de ikke er gaaet med, thi vi var i Virkeligheden enige om Synspunkter